

سُورَةُ سَبَأٍ سوره سبأ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناویکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیرۆزی خودایه)

الْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بۆ خُودای الَّذِي ئه‌وه‌ی لَهُ ه‌ی ویه مَا فِي ئه‌وه‌ی له السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کانه وَمَا و ئه‌وه‌ی

فِي له ، له‌ناو الْأَرْضِ زه‌وی دایه وَلَهُ و بۆ ئه‌وه الْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه فِي له الْأَخِرَةِ دواپۆژیش وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه

الْحَكِيمِ دانا و ته‌واو کاربه‌جیی أَخْبِيرَ ته‌واو شاره‌زای ورد و درشت (١) يَعْلَمُ ئه‌و ئاگاداره و ده‌زانی مَا يَلِجُ ئه‌وه‌ی دیته فِي ناو

الْأَرْضِ زه‌وی وَمَا و ئه‌وه‌ی يَخْرُجُ ده‌رده‌چی مِنْهَا لِي وَمَا و ئه‌وه‌ی يَنْزِلُ داده‌به‌زی مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان وَمَا و ئه‌وه‌ی

يَعْرُجُ به‌رز ده‌بیته‌وه فِيهَا تیایدا وَهُوَ و هه‌رخۆی الرَّحِيمِ ئه‌وپه‌ری به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده‌ی الْغَفُورِ ئه‌وپه‌ری لی‌بوورده‌یه (٢)

وَقَالَ و گوتیان الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا کوفریانکرد و بۆ بڕوابوون لَا تَأْتِينَا بۆمان ناییت السَّاعَةِ رۆژی قیامه‌ت قُلْ بَلَى بَلَى به‌لێ

وَرَبِّي و سویند به‌په‌روه‌ردیگرم لَتَأْتِيَنَّكُمْ هه‌ر بۆتان دیت عِلْمُ زانای الْغَيْبِ نادیار و په‌نه‌انه‌کان لَا يَعْرُزُ ناشاردیته‌وه عَنْهُ لِي

مِثْقَالَ تۆسقالی ذَرَّةٍ گه‌ردیک فِي له ، له‌ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَلَا فِي و نه‌له الْأَرْضِ زه‌وی یش وَلَا أَصْغَرَ و نه‌بچووکریش

مِنْ له ذَلِكَ ئه‌ویان وَلَا أَكْبَرَ و نه‌گه‌وره‌تر إِلَّا ئیلا فِي له ، له‌ناو- كِتَابٍ کیتاب و نوسراویکی مُبِينٌ روون و دیار (-دایه) (٣)

لِيَجْزِيَ تا پاداشته‌وه الَّذِينَ ئه‌و (که‌س) انه‌ی ءَامِنُوا بڕوایان ه‌ینا وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان

أُولَئِكَ ئه‌وان هُم بۆیان هه‌یه مَغْفِرَةً لِّیَخُوشَ بوونیک وَرِزْقٌ و رزق و رۆزیه‌کی كَرِيمٌ زۆر به‌پرز و به‌رفره‌وان (٤)

وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی سَعَوْا هه‌ول و کۆششیان کردوه فِي بۆ (به‌تالکردنه‌وه‌ی) ءَايَتِنَا ئایه‌ته‌کانمان (به‌لگه‌ و نیشانه‌ و موعجیزات)

مُعْجِزِينَ بۆ ده‌سه‌وه‌سانکه‌ری أُولَئِكَ ئه‌وان هُم بۆیان (هه‌یه) عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ییکی مَنْ له رَّجَزٍ عه‌زابی پپیسی

اَلَيْمٌ زُورٌ به ئازار (ه) وِیَرِی و - اَلَّذِیْنِ ئەوانەى **أَوْتُوا** پێیاندراوە **اَلْعِلْمِ** زانین و زانستى **اَلَّذِی** (-دەبینن) ئەوەى **أُنْزِلَ** دابەزێتراوە

إِلَيْكَ بُوْتُوْ مِنْ لَه رَّبِّكَ پەروەردیگارت ھوہ ھُو ھەر ئەوہ اَلْحَقُّ ھەق و راستی وَيَهْدِيْ و یتیموونی دەکات اِلَى بُوْ ، بُوْلاى

صِرْطُ شَارِئِیْکَی **الْعَزِیزِ** خودای ته‌واو بالاده‌ست **الْحَمِیدِ** و سوپاسکراو و ناسراو به‌سیفات و کاری به‌رزی پیروز (۶) **وَقَالَ** و-

اَلَّذِيْنَ تَهْوَاهِىْ **كَفَرُوْا** كُوفِرِيْا نَكَرَد و بِيْ بَرَوَابُوْن (-گوتيان) هَلْ تَايَا **نَدَلْكُم** پيشانتان بدهين **عَلَى** رَجُلٍ پياويك

هه‌والتان پێده‌دات **إِذَا** کاتی که **مُرَقَمٌ** لێک و پێک بوونه‌وه **کُلُّ** هه‌موو **مُزَقٌّ** لێک و پێک بوونیک **إِنَّمَا** ئه‌وه به‌دُنْیا‌ی ئیوه

لَفِي هَر لَه **خَلَقْ** دروستکردن و به‌دیه‌تِنانی **جَدِيدِ** نوی (ده‌بن) (۷) **اَقَرِّي** هه‌لَیبه‌ستووه **عَلَى** له‌سه‌ر **اَللّٰه** خودا **كَذِبًا** دروویه‌ک

اُمّ يان به تيايدايه جَنَّة شَيْتِيهَك بَلْ به لكو اَلَّذِيْن ئەوانه‌ی لَا يُؤْمِنُوْنَ بپروا ناهيئن بِالْآخِرَةِ به دواړوژ فِي و له ، له ناو

الْعَذَابُ عه زاب و نه شکه نجه **وَالضَّلَلُ** و گومرای **الْبَعِيدُ** زور دور (دان) (۸) **أَفَلَمْ يَرَوْا** ئایا سهرنجیان نه داوه ته **إِلَى** لای

مَا يَنْ تَهْوِي نِيَوَانْ اَيْدِيهِمْ دَه سْتَه كَانِيَانَه وَمَا وَ تَهْوِي خَلْفَهُمْ لَه دَوَايَانَه مِّنْ لَه اَلْسَمَاءْ ثَاسْمَانْ وَ اَلْأَرْضْ وَ زَهْوِي اِنْ تَهْ گَر

نَشَأُ بمانه‌وی - نَحْسِفُ - بزم به‌وانه‌وه الْأَرْضُ زه‌وی (-رووده‌چوئین و ده‌یانکه‌ینه بنی) أَوْ یان نُسْقُطُ به‌رده‌دهینه‌وه

عَلَيْهِمْ به‌سەریان ، بۆ سەریان ، له‌سەریان کِسْفًا پارچه و داپۆشەری سەریان مِّنْ له أَسْمَاء ئاسمان إِنَّ به‌دُنْیای فِي له ، له‌ناو

ذٰلِكَ نُوْهِىٓ اَنْ يُشْرَكَ (داههيه) لَاَيَّةَ به پرستي نيشانههه كه زور گه وره و مه زن لِكُلِّ بُو هه موو عِبَدَ به نندههه كه مُنِيبَ زورتوبه كار و گه راوه بوو بيت

(۹) وَلَقَدْ وَهَدْنَاهُ دَاوُدَ مَا يَشَاءُ لَهُ لِيَهْدِيَ بِآيَاتِنَا دَامَانَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَجَبَلَ لَهُ قَلْبَهُمْ فِي غَيْبَتِ الْأَعْيُنِ وَنَزَّلْنَا هَارُونَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ أَكْبَرُ مِنْ الْكَافِرِينَ

أَوْبَى (ته سبیج) بگپڻه وه **مَعَهُ** له گهل تهو **وَالطَّيْرُ** ههروهه بائنده کان **وَأَلْنَا** و نه رمانکرده وه **لَهُ** بوئهو **الْحَدِيدِ** ئاسن (۱۰) **أَنْ** که

اَعْمَلْ (دروست) بکه سُبَّغْتَ قه لغانی ته‌واو وَقَدَّرْ و ته‌قدیر بکه فِي له اَلْسَرْد بزماره‌کان و اَعْمَلُوا و بکه صَلِحًا کرده‌وهی چاک

إِنِّي به دُنْيَايَ مِنْ بَمَا بهوَى تَعْمَلُونَ ئَيُّوه دهیکهن بَصِيرٌ تهواو بینهرم (۱۱) وَاسْلِمْنَ و (دامان) به سوله یمان یش الرَّحِّمَ بِالْ

غُدُوْهَا به یانیانی شَهْرٌ مانگیک (رۆیشتن بوو) وَرَوَاحُهَا و ئیوارانیشتی شَهْرٌ مانگیک (رۆیشتن بوو) وَأَسْلَنَّا و شلمان کردبوهوه لَهُرُ بۆی

عَيْنٌ سه رچاوهی الْقَطْرِ مس وَمِنْ و له الْجَنِّ جنۆکان یش مَنْ ئهوانه‌ی يَعْمَلْ کار ده‌که‌ن بَيْنَ له‌به‌ر يَدَيْهِ ده‌سته‌کانی

بِإِذْنٍ به‌ئیزن و رێتیدانی رَبِّهِ پهره‌ردگاری وَمِنْ و هه‌رکه‌سێ يَزِغْ خوارکاته‌وه و لاب‌دات مِنْهُمْ له‌وان عَنْ له أَمْرِنَا فه‌رمانی ئیمه

نَذِقَهُ پێی ده‌چێژین مِنْ له عَذَابٍ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی السَّعِيرِ ئاگری جۆش‌دراوی دۆزه‌خ (١٢) يَعْمَلُونَ (دروست) ده‌که‌ن

لَهُرُ بۆی مَا يَشَاءُ ئه‌وه‌ی ئه‌و بیه‌وێت مِنْ له مَحْرَبٍ شه‌پانگا و می‌حرابان وَتَمَثَّلِ و تهمسال و په‌یکه‌ران وَجِفَانٍ و قاپ و ته‌شتی

كَالْجَوَابِ (زۆرگه‌وره‌ی وه‌ک حوشت) وَقُدُورٍ و مه‌نجه‌لانیکی (گه‌وره‌ی) رَأْسِيَّتٍ جیگیر و چه‌سپاو أَعْمَلُوا -ده‌ی

ءَال بنه‌ماله و شوێنکه‌وته‌ی دَاوُود داوود شُكْرًا سوپاسگوزاری (-بکه‌ن) وَقَلِيلٌ و که‌مێک- مِنْ له عِبَادِي به‌نده‌کانی من

الشُّكْرِ سوپاسگوزار (-ن) (١٣) فَلَمَّا جا کاتی قَضَيْنَا بپارمان دا عَلَيْهِ به‌سه‌ری ، له‌سه‌ری أَلْوَت مه‌رگ و مردن

مَا دَلَّهِمْ نیشانی نه‌دا عَلَى له‌سه‌ر مَوْتِهِ مردنه‌که‌ی إِلَّا (شتیک) جگه‌له دَابَّةٌ پیکوته‌ی الْأَرْضِ زه‌وی (مۆرانه) تَأْكُلُ -

مِنْسَأَتُهُر گۆچانه‌که‌ی (-ده‌خوارد) فَلَمَّا جا کاتی خَرَّ خه‌ی هات وکه‌وته‌ خواره‌وه تَبَيَّنَتْ بۆیان رۆن بویه‌وه الْجَنِّ جنۆکه‌کان أَنَّ که

لَوْ ئه‌گه‌ر كَانُوا به‌اتایه يَعْلَمُونَ بیانزانیبا الْغَيْبِ غه‌یب و په‌نهانی و شاراوه‌کان مَا لَبِثُوا نه‌ده‌مانه‌وه فِي له ، له‌ناو

الْعَذَابِ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی الْمُهِنِ رِسوایی و سوکی پێکراوی (١٤) لَقَدْ به‌دنیا‌ی كَان هه‌بوو لِسِبًا بۆ سه‌به‌ء فِي له ، له‌ناو

مَسْكَنِهِمْ ماله‌کان و جێی نیشته‌جێبوونه‌کانیان ءَايَةً ئایه‌تیکی (نیشانه‌یه‌کی گه‌وره‌) جَنَّاتٍ دوو باخ عَنْ له يَمِينٍ لای راست

وِشْمَالٍ و لای چه‌پ كَلُوا ده‌بخۆن مِنْ له رَزَقٍ رزق و رۆزی رَبِّكُمْ پهره‌ردیگارتان وَأَشْكُرُوا و سوپاسگوزاری بکه‌ن لَهُرُ بۆی

بَلَدَةٍ شارۆچکه‌یه‌کی طَبِيبَةٍ چاک و پاک وَرَبِّ و پهره‌ردیگار و خاوه‌نێکی غَفُورٌ ئه‌وه‌په‌ری لێبورده (١٥)

فَاعْرِضُوا جا ئه‌وان پشتیان هه‌لکرد فَأَرْسَلْنَا ئیتر ناردمان عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریان ، بۆ سه‌ریان سَيْلٌ لێزمه و لێشاوی الْعَرِمِ به‌نداوان

وَبَدَّلْتُمْهُمُ و گۆریمانەوه بَجَنَّتِهِمْ به دوو باغ و بهههشته کانیان جَنَّتَيْنِ دوو باغ و بهههشتی ذَوَاتِي خاوهن أَكُلِي خوراکێکی

نَحْمَطُ (تفت و تال) وَأَثَلُ و دارگەز وَشْيٌ و شتی مِّنْ له سِدْرُ داری سیدری (گێوژ؟) قَلِيلٌ کەم (١٦) ذَلِكَ ئاوا

جَزَيْنَهُمُ سزاماندان بِمَا بهوهی كَفَرُوا کوفریانکرد و برۆیان نههینا وَهَلْ و ئایا نُجْزِي سزا دهدهیین إِلَّا کەسێ جگه له

الْكَفُورِ زۆر ناشوکی (١٧) وَجَعَلْنَا و داماننا بَيْنَهُمْ نێوان ئهوان وَبَيْنَ و نێوان الْقَرَى ئه و دێهاتانه اَلَّتِي ئهوهی

بَرْحًا خێر و بیر و بهره کهتمان دانا فِيهَا تیاياندا قُرَى گوند و دێهاتی ظَهْرَةَ ديار و وَقَدَرْنَا و بر بر مانکرد فِيهَا تیايدا

السَّيْرِ هاتوچوون و رویشتن سَيَرُوا برۆن و بگهڕین فِيهَا لِي ، تیايدا لِيَالِي شهوانیک وَاَيَّامًا و رۆژانیک ءَامِنِينَ به ئارامی و بی ترس

(١٨) فَقَالُوا ئیتر گوتهیان رَبَّنَا پهروهردگاریمان بَعْدُ دوورخهروهه بَيْنَ نێوان اَسْفَارِنَا (مهودای) سهفه ره کانمان

وَزَلَمُوا و زولم و سته میانکرد له اَنفُسَهُمْ خۆیان جَعَلْنَاهُمْ جا ئهوانمانکرد به اَحَادِيثِ قسه و قسه لۆك وَمَرْقَنَهُمُ و لێك و پێکمانکردنهوه

كُلِّ ههموو مُزَقٍ لێك و پێك كردنی اِنَّ به دنیایی فِي ههیه له ذَلِكَ ئهویان لَايْتِ ئایهت و نیشانهی زۆر گهوره و مهزن

لِكُلِّ بۆ ههموو صَبَّارٍ کەسیکی زۆرخۆراگری شُكُورٍ زۆر سوپاسکاره (١٩) وَلَقَدْ و به دنیایی صَدَقَ راستی کرد و هاته جی

عَلَيْهِمْ دهبارهیان اِبْلِيسَ - ظَنَّهُ گومانی (-ئیبلیس) فَاتَّبَعُوهُ جا ئهوان دواى كهوتن إِلَّا جگه له فَرِيقًا كۆمه لێك مِّنْ له

الْمُؤْمِنِينَ برۆاداره کان (٢٠) وَمَا و نه كَانَ بوو لَهُم بۆ ئه و عَلَيْهِم به سه ریاندا مِّنْ (هیچ) سُلْطٰنٍ دهسه لاتی

إِلَّا ته نه (بۆ ئه وه نه بێ) لِنَعْلَمَ تا بۆمان ده ربکه وێ مِّنْ ئه وهی يُؤْمِنُ برۆا دێئێ بِالْآخِرَةِ به دوا رۆژ مِّنْ له وکه سه ی هُوَ خۆی

مِنْهَا له وه دا فِي له ناو شَكَّ گومان و راپاری (دایه) وَرَبُّكَ و پهروهردیگارت عَلَى له سه ر كُلِّ ههموو شَيْءٍ شتی حَفِیْظٌ پارێزهره

(٢١) قُلْ بَلَىٰ اَدْعُوْا بانگ بکه ن اَلَّذِيْنَ ئه وانه ی زَعَمْتُمْ به قسه ی خۆتان (سودیکیان ههیه) مِّنْ له دُونَ غهیری اَللّٰهُ خودا

لَا يَمْلِكُوْنَ به دهستیان نییه مِثْقَالِ تۆسقالی ذَرَّةٍ گهردێك فِي له ، له ناو اَلسَّمٰوٰتِ ئاسمانه کان وَلَا فِي و نه له اَلْاَرْضِ زهوی یش

وَمَا وَ نِيه لَّهُمْ بَيَانٌ فِيهِمَا تَيَانِدَا مِّنْ (هَيْج) شَرِكْ بَهْش وَ هَاوَه لِدَارِيك وَمَا وَ نِيه لَّهُ بُو (خودا) ي مِّنْهُمْ لَهْوَان مِّنْ (هَيْج)

ظَهِيْر پِشْت وَ يارمه تدهريك (٢٢) وَلَا تَتَفَع وَ سَوْد نَابَه خَشِيْ اَلشَّفَعَة تَكَكَارِي عِنْدَهُ لَای تَهو اِلَّا ثِيْلَا لِمَنْ بُوْئَهْوَه ي

اَذِن (خَوِي) رِي دَابِيْت لَّهُ رِي حَتَّى هَهْتَا اِذَا كَاتِي فَرَع تَرَس لَابِرَا عَن لَه قُلُوْبِهِمْ دَلَه كَانِيَان قَالُوا گوتِيَان مَاذَا چِي قَال گوت

رَبُّكُمْ پَهروه رديگار تان قَالُوا گوتِيَان اَلْحَقَّ حَهَق وَ رَهْوَاي وَهُوَ وَ هَهَر تَهْوَه اَلْعَلِيَّ بَهْرَز وَ بَلَنْد ي اَلْكَبِيْر تَهوپه رِي گَهْوَرَه (٢٣)

قُلْ بَلَى مَن كِي يَرْزُقُكُمْ رَزَق وَ رُوْزِيْتَان دَهْدَاتِي مِّنْ لَه اَلْسَمُوْتُ نَاسْمَانَه كَان وَ اَلْأَرْضُ وَ زَهْوِي قُلْ بَلَى اَللّٰهُ خُودَا

وَإِنَّا وَ بَه دَلْنِيَايِي تِيْمَه اَوِيَان اِيَّاكُمْ تِيْوَه لَعَلِيْ لَه سَهَر هُدَى رِي رَاسْت يِن اَوِيَان فِي لَه ، لَه نَاو ضَلَلْ گومرَپِيَه كِي

مِيْن رُوون وَ دِيَار يِن (٢٤) قُلْ بَلَى لَا - تُسْكُونُ پَرَسِيَارْتَان لِي (-نَا) كَرِي عَمَّا لَهْوَه اَجْرَمْنَا تَاوَانْمَان كَرْدِي

وَلَا تُسْكِلْ وَ پَرَسِيَار لَه تِيْمَه ش نَاكَرِي عَمَّا لَهْوَه تَعْمَلُونُ تِيْوَه دَهِيَكَه (٢٥) قُلْ بَلَى يَجْمَع كُوْدَه كَاتَهْوَه يِيْنَنَّا نِيْوَان تِيْمَه وَ تِيْوَه

رَبُّنَا پَهروه رديگار مان ثُمَّ پَاشَان يَفْتَح جِيَاْدَه كَاتَهْوَه يِيْنَنَّا نِيْوَانْمَان بِاَلْحَقَّ بَه حَهَق وَ رَاسْتِي وَ رَهْوَاي وَهُوَ وَ هَهَر تَهْوَه

اَلْفَتْح جِيَاكَه رُوَه وَ دَاوَه رِي اَلْعَلِيْم تَهْوَاو زَانَا وَ نَاگَادَار بَه هَهْمُوو شَتِي (٢٦) قُلْ بَلَى اُرُوْنِي نِيْشَانْم بَدَه اَلَّذِيْن تَهْوَانَه ي

اَلْحَقْمُ خَسْتُوْتَانَه پَال بِه بُو (خودا) ي شُرَكَاء (وَهَك) شَهْرِيك وَ هَاوَه شَانِيك كَلَّا نَا ، نَه خِيْر بَلْ بَه لَكُو هُو هَهَر تَهْوَه اَللّٰهُ خُودَا ي

اَلْعَزِيْز تَهوپه رِي دَه سَه لَا تَدَارِي بَالَدَه سَتِي اَلْحَكِيْم دَانَا وَ تَهْوَاو كَارِيَه جِيِي (٢٧) وَمَا وَ - اَرْسَلْنٰكَ تُوْمَان (-نَه) نَارِدُوَه اِلَّا ثِيْلَا

كَافَّة - لِلنَّاسِ بُو (-گِشْت) خَه لَكِي بِشِيْرًا مَوْرَدَه بَه خَشَه ي وَنَذِيْرًا وَ بِيْدَار كَهَر وَ تَرَسِيْنَهَر ي وَلَكِيْنْ بَه لَام اَكْثَر زُوْرَبَه ي

النَّاسِ خَه لَك لَا يَعْلَمُون نَازَانِن (٢٨) وَيَقُولُون وَ دَه لِيْن مَتِي كَهِيَه؟ هَذَا تَهو اَلْوَعْد وَادَه وَ بَه لِيْنَه اِنْ تَه گَهَر كُنْتُمْ تِيْوَه-

صٰدِقِيْن رَاسْت گُو (-بووِيْن) (٢٩) قُلْ بَلَى لَكُمْ بُو تِيْوَه هَهِيَه مِيْعَاد مَهْوَعِيْد وَ بَه لِيْنِي يَوْمَ رُوْزِي لَا - تَسْتَحِرُون دَوَا (-نَا) خَرِيْن

عَنهُ لِي سَاعَة سَاتِيك وَلَا تَسْتَقْدِمُون وَ پِيْشِيْش نَاخَرِي (٣٠) وَقَالَ وَ - اَلَّذِيْن تَهْوَانَه ي

كَفَرُوا كوفريانکرد و بی پروابوون (-گوتیان) لَنْ تُؤْمِنَ هه‌رگیز پروا ناهینن بِهَذَا بهو الْقُرْآن قورئانه وَلَا بِالَّذِي و نه بَيْنَ بهوهی له‌بهر

يَدِيْهِ ده‌سته‌کانی (پیشی وی هاتوون) وَلَوْ و نه‌گهر تَرَى ببینی إِذْ کاتی که الظَّالِمُونَ سته‌مکاره‌کان مَوْفُونَ پاگیراون عِنْدَ لای

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان يَرْجِعْ ده‌گیرنه‌وه بَعْضُهُمْ هه‌ندیکیان إِلَى بۆ، بۆلای بَعْضٍ هه‌ندی الْقَوْل قسه‌ی يَقُول - الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

أَسْتَضِعُّوا ژێرده‌سته و لاوازکرابوون (-ده‌لێن) لِلَّذِينَ به‌وانه‌ی أَسْتَكْبَرُوا خۆیان به‌گه‌وره‌داده‌نا لَوْلَا ئه‌گهر- أَنْتُمْ ئێوه (-نه‌بووان)

لَكَّا بَنِيَّوَمَان- مُؤْمِنِينَ پرواهین (-ده‌بووین) (۳۱) قَالَ - الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی أَسْتَكْبَرُوا خۆیان به‌گه‌وره‌داده‌نا (-گوتیان)

لِلَّذِينَ به‌ئه‌وانه‌ی أَسْتَضِعُّوا لاواز و ژێرده‌سته‌کرابوون أَنَحْنُ ئه‌ری ئیمه صَدَدْتُمْ پێشگریمانکرد له‌ئێوه عَنْ له

الْهُدَى رِبِّي رَاسْت و هیدایه‌ت بَعْدَ له‌دوای ئه‌وه‌ی إِذْ که جَاءَكُمْ بۆتان هات بَلْ به‌لکو كُنْتُمْ خَوْتَا- شَجَرِمِينَ تاوانبار (-بوون)

(۳۲) وَقَالَ و - الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی أَسْتَضِعُّوا ژێرده‌سته و لاوازکرابوون (-گوتیان) لِلَّذِينَ به‌ئه‌وانه‌ی أَسْتَكْبَرُوا خۆیان به‌گه‌وره‌داده‌نا

بَلْ به‌لکو مَكَر پیلانگیری أَلِيلَ شهو وَالنَّهَارَ و پۆرگار (بوون) إِذْ که تَأْمُرُونَا فه‌رمانتان پێمان ده‌کرد أَنْ که

نَكْفُر كوفر بکه‌ین و باوه‌ر نه‌هینن بِاللَّهِ به‌خودا وَنَجْعَلْ و دابنێن لَهٗ بۆی أُنَادَا هاوه‌ل و شه‌ریکان وَأَسْرُوا و شاردیانه‌وه

الْأَدَامَةَ په‌شیمانی لَمَّا کاتی رَأَوْا - الْعَذَابَ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه (-یان ببینی) وَجَعَلْنَا و داماننا الْأَغْلَ كۆت و زنجیران فِي له

أَعْنَاق گه‌رده‌نی الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا كوفریانکرد و پروایان نه‌هینا هَلْ ئایا يُجْزَوْنَ سزاده‌درێن (به‌شتی) إِلَّا ئیلا

مَا كَانُوا به‌ ئه‌وه‌ی پێشان يَعْمَلُونَ ده‌یانکرد (۳۳) وَمَا و - أَرْسَلْنَا ئیمه (-نه‌) ماننارد فِي له، له‌ناو قَرَبَةَ گوند و نشینگه‌یه‌ک

مِنْ (هیچ) نَذِيرٍ ترسینه‌ر و بیدارکه‌روه‌یه‌ک إِلَّا ئیلا قَالَ - مَتْرُفُوهَا خۆشگوزه‌ره‌کان و پابوێرکاره‌کانی ئه‌وی (-گوتیان) إِنَّا به‌راستی ئیمه

بِمَا به‌وه‌ی أَرْسَلْتُمْ ئێوه‌ نارداون بِهِ یی كُفِرُوا کافر و پروانه‌که‌رین (۳۴) وَقَالُوا وگوتیان نَحْنُ ئیمه أَكْثَرُ زۆرتره

أَمْوَالًا ماله و سامان وَأَوْلَدًا و مناله‌کانمان وَمَا و- نَحْنُ ئیمه بِمَعْدَيْنِ (هه‌رگیز) سزاو ئه‌شکه‌جه‌دراو (نابین) (۳۵) قُلْ بَلَى

إِنَّ بهدئنیایی رَیّ پەروەردیگارم یَسْطُ فرەوان و زۆر دەکات الرِّزْقَ رۆزی و بژێوی لَمَن ئەوێ یَشَاءُ ئەو بیهوێت

وَيَقْدِرُ و تەنگی دەکات وَلَكِنَّ بەلام أَكْثَرُ زۆربەیی النَّاسِ خەلک لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٣٦) وَمَا و نه أَمْوَالُكُمْ مَال و سامانتان

وَلَا أَوْلَادُكُمْ و نه کۆر و منالتان بِاللَّيِّ (ئەوێ) تَقَرَّبُكُمْ ئێوە نزیک بکاتەوهِ عِنْدَنَا لای ئێمە زُلْفَى نزیک پلەو پایە إِلَّا مەگەر

مَنْ ئەو کەسەیی ءَامَن بپوای هێناوهِ و عَمِل و کردوێتی صَالِحًا کاری چاک و بەچاکی فَأُولَئِكَ ئەو ئەوان هَمَّ بۆیان هەیه

جَزَاء پاداشتی الضَّعْف چەندینە بِمَا بهوێ عَمِلُوا کردوویانە وَهُمْ و ئەوان فِي له ، لەناو الْغُرُفِ ژوور و ئاتاقەکان

ءَامِنُونَ بێتەرس و ئارامن (٣٧) وَالَّذِينَ و ئەوانەیی يَسْعَوْنَ هەول و کۆشش دەکەن فِي له راست

ءَايَاتِنَا ئایەتەکانمان (بەلگە و نیشانه و موعجیزات) مُعْجِزِينَ بەمەبەستی رەتکردنەوهِ و دەستەووەسێنکەری أُولَئِكَ ئەوان فِي له ، لەناو

الْعَذَاب عەزاب و ئەشکەنجە مُحْضَرُونَ ئامادەکراون (٣٨) قُل بَلَى إِنَّ بهدئنیایی رَیّ پەروەردیگارم یَسْطُ فرەوان و زۆر دەکات

الرِّزْقَ رۆزی و بژێوی لَمَن ئەوێ یَشَاءُ ئەو بیهوێت مَنْ له عِبَادِهِ بەندەکانی وَيَقْدِرُ و تەنگی دەکات لَهُ بۆی وَمَا و ئەوێ

أَنْفَقْتُمْ سەرفتانکردبێ و بەخشیبتان (له پیناوی خودا) مِّن شَيْءٍ هەر شتێکک (بووبێ) فَهُوَ ئەو ئەو یُخْلِفُهُ جیگای پر دەکاتەوهِ

وَهُوَ و هەر ئەوهِ خَيْرَ چاکترینی الرِّزْقِينَ رزق و رۆزی بەخش (٣٩) وَيَوْمَ و ئەو بۆزی يَحْشُرُهُمْ کۆیاندهکاتەوهِ (لەمەیدانی مەحشەر)

جَمِيعًا هەموویان ثُمَّ پاشان يَقُول دەلی لِلْبَلِيَّةِ بە فریشتەکان أَهْوَآءَ ئا ئەوانه؟! إِيَّاكُمْ ئێوەیان کَانُوا پێشان يَعْبُدُونَ دەبەرست

(٤٠) قَالُوا گوتیان سُبْحَانَكَ پاكی و بێگەردی بۆ تۆ أَنْتَ (هەر) تُو وَلِنَا دۆست و پشتیوانی ئێمەیی مِنْ - دُونِهِم بێجگە (-له) وان

بَلْ بەلکو کَانُوا پێشان يَعْبُدُونَ دەیانپەرستن الْجِنَّ جنۆکەکان أَكْثَرُهُمْ زۆربەیان بِهِمْ - مُؤْمِنُونَ بپروادار بوون (-پێیان) (٤١)

فَالْيَوْمَ جاک ئیمروَ لَا يَمْلِكُ - بَعْضُكُمْ هەندێکتان (-بەدەستی نیه) لِبَعْضٍ بۆ هەندێک نَفْعًا (هیچ) سودێک وَلَا ضَرًّا و نه زیانیکیش

وَنَقُول و دەلێین لِلَّذِينَ بە ئەوانەیی ظَلَمُوا ستمکاریانکرد (بوو) ذُوقُوا دە بچێژن عَذَاب عەزاب و ئەشکەنجەیی النَّار ئاگر الَّتِي ئەوێ

كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِهَا - تُكَذِّبُونَ باوه پتان نه ده كرد و كوفرتان ده كرد (-يې) (٤٢) وَإِذَا وَ كَاتِي مُتْلَى ده خویندریته وه

عَلَيْهِمْ به سه ریان ، بۆ سه ریان ، له سه ریان ءَايَتُنَا ثایه ته کانمان یَنْتِ همووی رۆن و ئاشکران قَالُوا (ده لێن) مَا هَذَا ئه و چ نیه

إِلَّا جَگَهلَه رَجُلٌ پیاوێک یُرید ده یه ویت أَنْ که یَصْدُرُ ریتان لیبگری عَمَّا له وهی کَانَ پیشان یَعْبُدُ ده یه پرست

ءَابَاؤُكُمْ باب و باپیرانتان وَقَالُوا وگوتیان مَا هَذَا ئه وه چ نیه إِلَّا جَگَهلَه إِفْکٌ (درۆیه کی) مُفْتَرَى هه لیه ستراوه وَقَالَ و -

الَّذِينَ ئه وانهی كَفَرُوا کوفریان کرد و بۆ پروابوون (-گوتیان) لِّلْحَقِّ به حق و راستی لَمَّا کَاتِي جَاءَهُمْ بۆیان هات

إِنْ هَذَا ئه وه (هیچ) نیه إِلَّا جَگَهلَه سِحْرٌ سحر و جادوێکی مُبِينٌ دیار و ئاشکرا (٤٣) وَمَا و - ءَايَتِهِمْ و پیمان (-نه) دان

مِّنْ (هیچ) له كُتِبَ کیتاب و نامه ی ئاسمانی یَدْرُسُونَهَا ئه وان بیخویننه وه وَمَا و - أَرْسَلْنَا په وانمان (-نه) کرد بوو

إِلَيْهِمْ بۆیان ، بۆلایان قَبْلَکَ پیش تو مِّنْ (هیچ) نَذِيرٌ ترسینه ر و بیدارکه ره وه یه ک (٤٤) وَكَذَّبَ و به درۆیان دانا و پروایان نه هینا

الَّذِينَ ئه وانهی مِّنْ له قَبْلِهِمْ پیش ئه وان وَمَا و (قهومی تو) نه بَلَّغُوا ده گه یشتنه مِعْشَارٌ ده یه کی مَا ئه وهی ءَايَتِهِمْ به وانمان دابوو

فَكَذَّبُوا جا به درۆیان دانا رُسُلِي پیغه مبه رنمان فَكَيْفَ ئیتر چۆن کَانَ بوو نَكِيرٌ ئینکار کردن و سزای (مِن) (٤٥) قُلْ بَلَىٰ

إِنَّمَا له راستیدا ته نها اَعْظَمُکُمْ ئاموژگاریتان ده که م بِوَحْدَةٍ به یه ک (ئاموژگاری) أَنْ که تَقُومُوا هه ستنه وه سه رپێیان لِلَّهِ بۆ خودای

مَنْنِ دوو دوو وَفُرْدِي تاک تاک و ثُمَّ پاشان تَتَفَكَّرُوا بیر بکه نه وه مَا بِصَاحِبِکُمْ به هاوڕێیه که تان نیه مِّنْ (هیچ) جِنَّةٍ شَتِیْک

إِنْ هُوَ ئه وشتی نیه إِلَّا جَگَهلَه نَذِيرٌ ترسینه ریک لَکُمْ بۆ ئیوه بَيْنَ بهر يَدَيَّ ده م و ده ستی عَذَابٍ عه زاب و ئه شکه نجه یه کی

شَدِيدٌ زۆر توند (٤٦) قُلْ بَلَىٰ مَا سَأَلْتُمْ داوام نه کردوه لیتان مِّنْ (هیچ) أَجْرٍ پاداشتی فَهُوَ ئه وه هه ر لَکُمْ بۆخۆتانه إِنْ -

أَجْرِي پاداشتم (-لای که س نیه) إِلَّا جَگَهلَه عَلَىٰ لای الله خودا وَهُوَ هه ر ئه وه عَلَىٰ له سه ر کُلِّ هه موو شَيْءٍ شَتِک

شَهِيدٌ شایه ته (٤٧) قُلْ بَلَىٰ إِنْ به دلنیا ی رَبِّي په روهره دیگرم يَقْذِفُ توند ده هاویتی بِالْحَقِّ حه ق و راستی و په وایی

عَلَّمَ نَهِيَ زَانَا **الْغُيُوبِ** به په نهان و شاراو و نهښه کان (٤٨) **قُلْ بَلَىٰ جَاءَ هَاتِ اَلْحَقُّ** ههق و راستی **وَمَا و-**

يُذِي دهست پي (-نا) کاته وه **الْبَطْلُ** ناههقي و پر وېوې و **وَمَا ونا** **يُعِيدُ** گېږته وه (٤٩) **قُلْ بَلَىٰ** **إِنْ** نه گهر

ضَلَّتْ گومرېووم و ږيگام ونکړد **فَإِنَّمَا** ئيتر هه **أَضَلَّ** گومراده بم **عَلَىٰ** له سه **نَفْسِي** خودی خوُم **وَإِنْ** و نه گهر

أَهْتَدَيْتَ ږي هه قم دوزيه وه و گرتمه به **فِيمَا** نه وه به (هوی) نه وهی **يُوحِي** سروش و نيگا ده کات **إِلَيَّ** بو من **رَبِّي** په روه رديگارم

إِنَّهُ به دلنيایي هه نه وه **سَمِعَ** زور بيسه ری **قَرِيبَ** زورنزيک (٥٠) **وَلَوْ** و نه گهر **تَرَىٰ** ده بينی **إِذْ** کاتي که **فَزِعُوا** ترس دايگرتن

فَلَا فَوْتَ ئيتر ده ربازيوون نيه **وَأَخِذُوا** و راپيچکران **مِنْ** له **مَكَانٍ** شوټينيکی **قَرِيبَ** نزيک (٥١) **وَقَالُوا** و گوټيان

ءَامَنَّا بروامان هينا **بِهِ** پي **وَأَنَّىٰ** و له کوئ **لَهُم** لويان هه يه **التَّائُشِ** دهست بو بردن **مِنْ** له **مَكَانٍ** جيگايه کی **بَعِيدَ** زور دوور

(٥٢) **وَقَدْ** و به دلنيایي **كَفَرُوا** کوفريانکړد و بي بروابوون **بِهِ** پي **مِنْ** له **قَبْلَ** پيشا **وَيَقْدِفُونَ** و په لار ده هاوټنه

بِالْغَيْبِ غهيب و شاراو و نهښه کان **مِنْ** له **مَكَانٍ** جيگايه کی **بَعِيدَ** زور دوور (٥٣) **وَحِيلَ** و جياکرايه وه **بَيْنَهُم** نيوانيان

وَيَن و نيوان **مَا يَشْتَهُونَ** نه وهی حه زی ليده که ن **كَمَا** هه رچون **فَعِلَ** واکرا **بِأَشْيَاعِهِم** به هاوشيوه و هاوسوزه کانيان **مِنْ** له **قَبْلَ** پيشا

إِنَّهُمْ به دلنيایي نه وان **كَانُوا** پيشان **فِي** له **شَكِّ** گومان و راپاي **مُرِيبٍ** زور گومانوای (٥٤)